



*Тақсуллан ФАРИПОВА,
языусы, Салауат Юлаев исемендә-
ге дәүләт премияһы лауреаты*

Алға һәм юғарыға!

Заман һәм быуын кешеләренә үз һынауын, һорауын һәм бурысын куя. Олатайзарыбыз Рәсәйзе Наполеон баһкынсыларынан әрсәләһә, атайзарыбыз илде һәм Европаны фашистар ябырылыуынан азат итте. Ә безгә иһә — бөгөн бер түгел, ике утыззы артылып, кем олоһо, кем кесеһе булғандарға — СССР тигән бөйөк державаның бер йән, бер тән булып ойошқан, тотош организмдың — кан сәсрәтеп, иңрәп, һыктап таркалыуының шаһиты булырға, инде Кытай стенаһынан былайырак коршаған идеологияның колауын күреп тетрәнергә, илдәге азағы ни менән бөтөрөн хатта юлбашсыларзың үззәре лә белмәгән үзгәрештәрзең уртаһында кайнарға, Ельцин вәғәзә иткән суверенлык идеяларына мөкиббән ышанып, канатланып, башкөллө шул көрәш утында өйөрөлөргә тура килде. О! Күпте өмөт итте беззең быуын: халык, һиһайәт, ер асты һәм өстө байлыктарына үзе хужа була, республика үзәккә сеймал тапшырмай, ә үзендә һуңғы продукцияны эшкәртә. Ә нефть? Ә алтын? Уйлап караһаң, бер Миндәк руднигы ғына (рудниктарзың иң бәләкәйе) Совет осоронда илле тоннанан ашыу алтын биргән...

Кеше хыялланырға тейештер зә. Шул хыялы булмаһа, Салауат та, йәше ике быуаттан ашып китеүгә карамаһтан, Ағизелдең иң текә ярында ат үрәпсәтеп тормаһ ине. Шул хыял булмаһа, инде бөтөүгә дусар ителгән башкорт теле кабаттан күкрәк кирмәһ ине; шул хыял-өмөт булмаһа, бөтә донъя башкорттары бары ун биш йыл эсендә үззәренең Баш йортона бер түгел, өс мәртәбә корға йыйылмаһ һәм уларзың теләгенең реаль кәүзәләнеше булған “Ватандаш” журналы донъя күреп, тиһтә ярым ваҡыт аралығында, ун дүрт йәшендә айыузы һалған Салауат кеүек, көс-кеүәт туплап, эре азымдар менән киләсәккә тайпылмаһ ине.

Халык язмышы — Хак Тәғәлә язмышы. 2000 йылда “Ватандаш”тың баш мөхәррире академик Ғайса ағай Хөсәйенов мине эшкә сақырзы. Қапыл ғына кырк эште кырк якка ташлап сығып китеп булмай, ул сақырыуға йыл тирәһе ваҡыт үткәс кенә кузғалдым. Сибайзағы эшем дә халык өсөн бик кәрәкле булһа ла, “Ватандаш”та эшләгән йылдарым өсөн үкенес кисермәйем. Дүрт-

биш йыл эсендә бик күп мәкәлэләрәм, очерктарым донъя күрзе, “Бөйрәкәй” пенталогияһының дүрт китабы тап ошо журналда басылды, коллегаларымдың әйтеүенә карағанда, журналдың бәсен күтәреште, тиражының үсешенә ыңғай йогонто яһаны. “Ватандаш” тың йәш мөхәррире Фәрит Әхмәдиев һәм кәләмдәштәрәм ижадка рухландырҙы, һәр береһе хәленән килгән ярҙамды күрһәтеште. “Ватандаш” косағында тыуған “Бөйрәкәй” ҙе бер түгел, ике тапкыр Салауат Юлаев исемендәге Дәүләт премияһына тәкдим итте. 2004 йылда, сирле кеше менән (ул сакта Рәшит Назаров та тәкдим ителгәйне) майҙан тотой эш түгел, тип, был тәкдимдән үзем баш тарттым, ә 2006-ла инде Языусылар союзы ла, “Ватандаш” та тәкдим иткәс, яйзарына куйҙым. Еңеү тантанаһын “Ватандаш” менән бергә кисерҙем. Қыуаныс уртақ булды — язмыш мине “Ватандаш”ка килтермәһә, романдың касан тамамланыры билдәһәз ине...

Заман талабы буларак донъя күргән “Ватандаш” заман менән бергә атай. Бигерәк тә халкыбыҙдың милли ұзағын үстөрөгә, генетик тамырҙарын юллауға, бөгөнгө хәленә оптимистарса карарға йүнәлтелгән позицияла тороуы һөйөндөрә. Социумдың бөтә тармактарына үтеп инергә тырышыуы, үзенә биттәрәндә уның иң мөһим, алдыңғы өлгөләрән яқтыртыуы ла халыкта иртәгәһә көнгә ышаныс тәрбиәләй. Быныһы — бер. Икенсенән, халкыбыҙ бөтә донъя, кешелек менән өсөнсө меңйыллыкка аяк баһты. Без йәш сакта таузарҙа ак таш менән әзәм буйы хәрәфтәр ярҙамында “Руки прочь от Вьетнама!” — тигән өндәмәләр яҙыҡ. Аҙақ Афғанстанда илебез етәкселәре алып барған мөғәнәһәз һуғыш қорбандарын — унан қайтқан цинк табуттарҙы әсәләренә күз йәшенә қушып ер қуйынына тапшырҙыҡ. Әзәм қаны — әсәр һыу түгел. Беренсе Бөтә донъя һуғышында герман-рәсәй фронтында ике яктан башын һалғандарҙың нисбәте 10-ға 14 булһа, Бөйөк Ватан һуғышында был нисбәт 10-ға 43 булды. Өсөнсө меңйыллык әле башланып қына тора, ә быйылғы йәйге янғында 40 миллион Рәсәй кешеһә зыян күрзе, қорбандар ҙа байтақ. Әскелек, етемлек, эшһәзлек проблемалары былай ҙа еңелдән булмаған көнкүреште қатмарлаһтыра. Бәндәһәз үзә тарафынан тыузырылған проблемаларға тәбиғәт, йәшәйеш тыузырғандары өстәлә. Халкыбыҙы, еребеззә һуғарып запастарың, һыулаузарыбыҙың торошо ла “Ватандаш” тың иң төп хәстәрзәренә берәһәнә әйләнергә тейештер.

Ташты таратып ырғытыуың үз вақыты — йыйып, бер урынға туплауың үз вақыты бар, ти фәйләсүфтәр. Кешелек быға тиклем языҡлыктарҙы күп қылды, ә хәзәр қылғандары өсөн яуап тотә. Кешелектең рухи тазартыу юлында эшләйһә эштәре күп. Кешелектең тазарынуы, гонаһтарҙан әрселәүе һәр беребеззән — бәндәһәз үзенән башлана. Шөкөр, халкыбыҙың икенсе кәүемдәрзә яу менән баһы, қоллоққа дусар итеү кеүек қырағай тарихы юк. Әммә иң зур еңеү — үз-үзәндә еңеү. Заман золмдарына қаршы торорға көсөбөз етерлекме? Бөгөнгө һандар — статистика ни һөйләй? Халкыбыҙҙа рухи сафлыҡка ынтылыу тәрбиәләү шулай ук “Ватандаш” тың изге бурысы. Бөйөк Ватан һуғышында геройлық эшләгәндәрзәң иң зур проценты — йәштәр. Беззәң “Ватандаш” та йәш әле. Уға халкыбыҙ менән бергә тормошто яқшыртыу, күңелдә сафландырыу юлында барырга ла барырга. Алға һәм юғарыға!